

3-Yapı kooperatifinin kendi yapılarının müteahhitliğini üstlenmeye yetkili olduğunu gösterir genel kurul kararının aslı veya noter onaylı suretini veya kararın yayımlandığı ticaret sicil gazetesinin aslı veya onaylı sureti

4-Ticaret ve Sanayi Odası kayıt belgesi(müraacat yılına ait Ticaret ve Sanayi Odası onaylı)

5-Kooperatif binalarının inşa edeceği arsanın mülkiyetinin kooperatife ait olması halinde tapu senedinin aslını veya onaylı suretini; arsanın kooperatife ait olmaması halinde arsa sahibi ile yapılmış noter onaylı tapuya şerh verdirilmiş satış vaadi sözleşmesinin aslını veya onaylı örneği (yetki belge nosu verildikten sonra getirilecek)

6-Yapı ruhsatı düzenlenecek kooperatif binasına ilişkin ilgili bilgilerin yer aldığı temsil yetkili en az iki yönetim kurulu üyesince imzalı yapı ruhsatı ön başvuru formu ilgili kısmını doldurup imzalanmış hali

7-Halk Bankasından alınan kooperatif adına dekont Arsa sahibi olmak kaydıyla geçici müteahhitlik numarası için istenen belgeler ise ;

1-Tapunun fotokopisi

2-İlgili idaresinden onaylı mimari projesi (Proje sahibinin resmi ikamet adresi Malatya olacak)

3-Nüfus cüzdanı fotokopisi

4-Halk Bankası dekontu

5-Bodrum kat hariç en fazla ki katlı ve 500 m²'nin altında olan projeler için verilmektedir.

01/01/2015 tarihine kadar ustalık yetki belgesi yerine geçecek olan belgeler için gerekli evraklar;

1-iki adet fotoğraf(her bir ustalık branşı için)

2-Müteahhitten alınan çalışma belgesi

3-Nüfus cüzdanı fotokopisi

4-Her bir ustalık branşı için banka dekontu

DENETİMLER

Denetimler Büro ve Şantiye Denetimleri olarak ikiye ayrılmaktadır.Konu ile ilgili denetim föyleri bulunmaktadır. Her yapı denetim kuruluşunun yılda en az iki büro ,altı şantiye denetimi olmak üzere toplam 8 defa denetlenmesi gerekmektedir. Büro denetiminde, onaylı projeler ve zemin etüd raporu,yapı denetim hizmet sözleşmesi, ruhsat fotokopisi ve taahhütname,form ve tutanaklar ve projelerin uygun olup olmadığı kontrol edilir. Şantiye denetiminde ise mevcut projelere uygun imalat yapıp yapılmadığına bakılır.

Kuruluşun 4708 sayılı Kanun gereği görev ve sorumluluklarını yerine getirmedeğinin tespiti halinde, konu ile ilgili inceleme raporu hazırlanır.Tespit edilen diğer eksik hususlarla ilgili takibi yapılır ve kuruluş uyarılır, eksikliklerin devamı halinde Yapı Denetim Komisyonu bilgilendirilir.Eksiklik tespit edilmeyen denetimlere ilişkin föyler muhafaza edilir. Föyler Yapı Denetim Sistemi'ne kaydedilir.

Yapı denetim sisteminde yapı sahibi veya vekili Yapı Denetim Şirketine müraacat ederek Yapı Denetim Hizmet Sözleşmesini karşılıklı olarak imzalar. Daha sonra yapının mimari proje, statik proje, mekanik tesisat projesi ve elektrik tesisat projelerini yürürlükteki kanun, plân, yönetmelik, Türk Standartları, çevre şartları, fen, sanat ve sağlık kurallarına ve ilgili bütün mevzuat hükümlerine uygun olmak üzere hazırlar. Bu projeler YDK tarafından kontrol edilir varsa gerekli düzeltmeler yapılarak onaylanır ve İlgili İdaresine sunulur.İdarenin incelemesi ile sorun yoksa sistem üzerinden YİBF adı verilen inşaat başlama izni alınır ve sisteme kaydedilerek ruhsat alınmış olur. YDK , onaylı projeler doğrultusunda inşaatı her aşamasında denetler. Müdürlüğümüz rutin denetlemelerde muhtelif inşaatları seçerek ayrıca denetleme yapar(büro-şantiye).Tamamlanan inşaatlarda ilgili idareye YDK tarafından başvurularak yapı kullanım izni alınmasına müteakip inşaat tamamlanır.

YAPI DENETİM

T.C.
MALATYA VALİLİĞİ
ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK İL MÜDÜRLÜĞÜ

YAPI DENETİM KANUNU

Ülkemizde 1930 yılında yürürlüğe giren “ Belediye Kanunu ” ve “Umumi Hıfzıshha Kanunu ” olmak üzere, çıkartılan tüm yasalar, sağlıklı, güvenli ve afetlere dayanıklı yaşam çevreleri oluşturmak amacını taşımıştır.

Ayrıca, yerleşme ve yapı denetimi konusunda çözüm arayışları 3., 4., 6. ve 7'nci beş yıllık kalkınma planlarında yer almıştır. 1985 yılında da fiziksel planlama faaliyetinin merkezi yönetimin vesayeti altında gelişmeyeceği anlayışıyla, imar planlama yetkisini tamamen

Belediyelere bırakan 3194 Sayılı İmar Kanunu yürürlüğe girmiştir. 3194 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesiyle, özel yapıların denetimi, Kanun'un 28. Maddesi çerçevesinde yürütülmesine başlanmıştır.3194 Sayılı İmar Kanunu ile yapı denetimi iki ana unsura ayrılmış olup; Birinci unsur olan proje denetimi, yerel yönetimlere (Belediye ve Valilikler),İkinci unsur olan yapı denetim faaliyetlerinin denetimi ise fenni mesul (Teknik uygulama sorumlusu) olarak isimlendirilen ve serbest çalışan mimar ve mühendislere bırakılmıştır.

Ancak, fenni mesullerce yürütülecek olan denetim sisteminin uygulama usul ve esaslarına yönelik bir YÖNETMELİK çalışması yapılmamış, uygulamadaki boşluklar belediyelerin inisiyatifine bırakılmıştır.17.12.2009 tarih 27435 sayılı resmi gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 5940 sayılı Kanun ile İmar Kanunu'nun 28. 32.42. maddelerinde düzenleme yapılmış olup, fenni mesul, yapı müteahhidi ve şantiye şefi tanımlamaları ve sorumlulukları açıklanmıştır.

Uygulamaya esas bazı konulara ilişkin Yönetmeliklerin 1 yıl içerisinde hazırlanması öngörülmüştür.

17 Ağustos ve 12 Kasım 1999 tarihlerinde yaşanan depremler sonrasında meydana gelen can ve mal kayıpları, denetimsiz yerleşme ve yapılaşmaların yol açabilecekleri zararları bütün açıklığı ile gözler önüne sermiştir.

Bakanlığımız, yapı denetimi yasa taslaklarını birleştirmiş ve 595 Sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameyi hazırlayarak, 10 Nisan 2000 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. K.H.K.'nin Anayasa Mahkemesi Başkanlığı'nca yürütülmesinin durdurulması ve iptali sonrasında, 13.07.2001 tarihinde 4708 Sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun, 12.08.2001 tarihinde ise Yapı Denetimi Uygulama Usul ve Esasları Yönetmeliği Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Ayrıca, uygulamada karşılaşılan sorunlara çözüm üretmek için 05.02.2008 tarihli Resmi Gazete yayımlanarak yeni “Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği” yürürlüğe konulmuştur.

KANUNUN AMACI

Can ve mal güvenliğini teminen, imar plânına, fen, sanat ve sağlık kurallarına, standartlara uygun kaliteli yapı yapılması için proje ve yapı denetimini sağlamak ve yapı denetimine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir. Bu amaç doğrultusunda, denetim işlerinin, yapının denetimini üstlenen fenni mesulleri tek çatı altında toplayan KURUMSALLAŞMIŞ KURULUŞLAR eliyle yürütülmesi öngörülmüştür. Yapı Denetiminin, Mühendis ve Mimarlar tarafından kurulan YAPI DENETİM KURULUŞUNDA, 12 yıl deneyimli DENETÇİLER'in ve Kontrol Elemanlarının eliyle denetimin sürdürülmesi amaçlanmıştır. Yeni yapılan düzenleme ile DENETÇİ olmak için gerekli olan 12 yıllık mesleki deneyim süresi 5 yıla indirilmiştir. Bu sayede denetçi kadrosunun gençleştirilmesi amaçlandırılmıştır.

YAPI DENETİMDE İL MÜDÜRLÜĞÜNÜN GÖREVLERİ

Kanunun uygulanmasına ilişkin olarak ortaya çıkabilecek ihtilafları inceleyerek sonuçlandırmak, itiraz halinde konuyu, Yapı Denetim Komisyonuna intikal ettirmek,Yapı denetim kuruluşlarının faaliyetlerini inceleyerek sonuçlarını Yapı Denetim Komisyonuna bildirmek,

Yapı denetim kuruluşlarının Kanun ve ilgili mevzuat hükümlerine uygun olarak görevlerini yürütmelerini temin etmeye inceleme, araştırma ve bilgilendirme faaliyetlerinde bulunmak,Yapı Denetim Komisyonunca Kanun, Yönetmelik ve ilgili diğer mevzuat çerçevesinde verilebilecek diğer görevleri yerine getirmektedir.

İL MÜDÜRLÜĞÜMÜZCE VERİLEN BELGELER

Müdürlüğümüz bünyesindeki Yapı Denetim Şubesinde şirketler ve müteahhitler için yetki belge numarası verilmektedir. Şirketler,kooperatifler ve müteahhitlerin İl Müdürlüğümüze müracaatları halinde verilecek olan formların ekinde belirtilen evrakların tamamlanmasını müteakip yetki belgesi numarası düzenlenmektedir. Anonim ve limited şirketler için istenen belgeler;

- 1-Oda Kayıt Belgesi (Dilekçe müracaat yılına ait aslı)
- 2-Ticaret Sicil Gazetesi(kurumca onaylı)
- 3-Vergi levhası fotokopisi
- 4-Şirket yetkilisinin imza sirküsü
- 5-Banka dekontu aslı

Kooperatifler için istenen belgeler;

- 1-Yönetim kurulu güncel yetki belgesinin aslı veya onaylı sureti
- 2-Yapı kooperatifinin kuruluşuna ait ana sözleşmenin yayımlandığı Türkiye Ticaret Sicil gazetesinin aslı veya onaylı sureti

Yapı Malzemelerinde CE ve G Uygunluk İşareti Uygulamaları

4703 Sayılı "Ürünle İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun" gereği Yapı Malzemeleri Yönetmeliği ve ilgili diğer mevzuatların da hazırlanmasıyla; Yapı Malzemelerinde CE Uygunluk İşareti iliştilmesi 01.01.2007 tarihinde, G Uygunluk İşareti iliştilmesi ise 01.07.2010 tarihinde mecburi uygulamaya başlamıştır

CE Uygunluk İşareti:

- Yapı Malzemeleri Yönetmeliğinin bütün hükümlerini karşıladığını gösterir.
-İlgili ürünün piyasaya arz için yeter koşulları sağladığını taahhüt eden bir işaretlemidir.
-Temel gereklere (Mekanik dayanım ve stabilize, Yangın durumunda emniyet, hijyen, sağlık ve çevre, can ve mal güvenliği, İnsan, hayvan, bitki yaşam ve sağlığı, Kullanım emniyeti, Enerji tasarrufu, Gürültüye karşı koruma ve tüketicinin korunması açısından sahip olması gereken asgarî güvenlik koşulları) uygun olduğunu gösterir.
-Ürünün ilgili standartın EK ZA'sındaki gerekli işlemlerin yapıldığını ve gerekli bütün uygunluk değerlendirme faaliyetlerinden geçtiğini gösteren bir birlik işaretidir.
-CE işaretli ürünler Güvenli ürün demektir ve Avrupa'da da geçerli bir işaretlemidir.

Güvenli Ürün:

Kullanım süresi içinde, normal kullanım koşullarında risk taşımayan veya kabul edilebilir ölçülerde risk taşıyan ve temel gerekler bakımından azamî ölçüde koruma sağlayan ürün.

G Uygunluk İşareti:

Malzemelerin, ulusal teknik şartnamelere uygun olarak üretildiğinin uygunluk teyit sistemlerinden ilgili olanına göre değerlendirilerek Yapı Malzemelerinin Tabi Olacağı Kriterler Hakkında Yönetmeliğin bütün hükümlerini karşıladığını ifade eder.

Uyumlaştırılmış (Harmonize) Standart:

AB komisyonunun talimatlarına göre CEN (Avrupa Standardizasyon Komitesi) tarafından hazırlanarak Avrupa Resmi Gazetesinde yayımlandıktan sonra TSE tarafından uyumlaştırılarak Resmi Gazetede yayımlanan standartlardır.

Ulusal Standart:

Üzerinde mutabakat sağlanmış olan, Türk Standartları Enstitüsü (TSE) tarafından yayımlanan, mevcut şartlar altında en uygun seviyede bir düzen kurulmasını amaçlayan, ortak ve tekrar eden kullanımlar için ürünün özellikleri, işleme ve üretim yöntemleri, bunların ilgili terminoloji, sembol, ambalajlama, işaretleme, etiketleme ve uygunluk değerlendirmesi işlemleri hususlarından biri veya birkaçını belirten ve uyulması ihtiyari olan düzenlemelerdir.

Ulusal Teknik Onay:

Hakkında ulusal standart bulunmayan veya bunlardan sapma gösteren malzemelere ve yapı elemanlarına dair tasarım ve yapım sistemlerine ilişkin olarak, ulusal yapı mevzuatı dikkate alınarak verilen kullanıma uygunluk belgesi.

CE ve G Uygunluk İşaretiyle İlgili Aktörler ve Sorumlulukları

Üretici: Bir ürünü üreten, imal eden, islah eden veya ürüne adını, ticarî markasını veya ayırt edici işaretini koymak suretiyle kendini üretici olarak tanıtan gerçek veya tüzel kişi; üreticinin Türkiye dışında olması halinde, üretici tarafından yetkilendirilen temsilciyi ve/veya ithalatçıyı; ayrıca, ürünün tedarik zincirinde yer alan ve faaliyetleri ürünün güvenliğine ilişkin özelliklerini etkileyen gerçek veya tüzel kişiler.

Üreticinin Sorumlulukları:

-Ürünün teknik düzenlemeye uygun bir şekilde İşaretlenmesini yapmak. (Yani CE yada G işaretini uygun şekilde ürüne iliştilmek.)
-Piyasaya güvenli ürün arz etmek.
-Piyasaya teknik mevzuata uygun ürün arz etmek.
-Tüketicilere gerekli bilgiyi sağlamak.
- Gerektiğinde, piyasaya arz edilen ürünlerden numuneler alarak test etmek, şikayetleri soruşturmak.
-Yapılan denetim sonuçlarından dağıtıcıları ve kamuoyunu haberdar etmek.
-Güvensizliği belirlenmiş ürünlerin piyasaya arzının durdurulmasını, piyasadan toplatılmasını sağlamak,
- İlgili teknik düzenlemede belirtilen tüm belgeleri muhafaza etmek ve istenilmesi halinde piyasa gözetimi ve denetimi elemanlarına ibraz etmek.
-Yeterli uyarı olmaksızın fark edilemeyecek nitelikteki riskler hakkında tüketici ve dağıtıcılara gerekli bilgiyi sağlamak
-Üretici CE'li ürünü için Teknik Dosya hazırlamalıdır.
- Teknik düzenlemenin bulunmadığı hallerde, ürünün güvenli olup olmadığı; ulusal veya uluslararası standartlara; bunların olmaması halinde ise söz konusu sektördeki iyi uygulama kodu veya bilim ve teknoloji düzeyi veya tüketicinin güvenliği ilişkin makul beklentisini dikkate alarak değerlendirmek

Onaylanmış veya Uygunluk Değerlendirme Kuruluşları:

Onaylanmış veya Uygunluk Değerlendirme Kuruluşu: Ürünün, ilgili teknik düzenlemeye uygunluğunun test edilmesi, muayene edilmesi ve/veya belgelendirilmesine ilişkin faaliyette bulunmak üzere, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından belirlenerek, ilgili kanunda ve ilgili teknik düzenlemede belirtilen esaslar çerçevesinde yetkilendirilen özel veya kamu kuruluşlarıdır.

Dağıtıcı: Ürünün tedarik zincirinde yer alan ve faaliyetleri ürünün güvenliğine ilişkin özelliklerini etkilemeyen gerçek veya tüzel kişi.

Dağıtıcının Sorumlulukları:

-Güvenli olmadığını bildiği ürünleri piyasaya arz etmemek.

-Ürünlerin taşıdığı riskler ve bu risklerden korunmak için alınması gereken önlemler hakkında ilgili taraflara bilgi vermek.

-Üreticinin tespit edilemediği durumlarda, üreticinin veya malı tedarik ettiği kişinin kimliğini bildirmeyen dağıtıcı, üretici olarak kabul edilir.

-Uygunluk işareti ve uygunluk değerlendirme işlemleri sonucunda verilen belgeleri tahrif ve taklit etmemek, usulüne uygun olmadan kullanmamak.

Proje, Müteahhit, Kontrol ve Yapı Denetçileri ile Belediye Fen Elemanları ve Teknik Uygulama Sorumlularının Yapı Malzemeleri İle İlgili Sorumlulukları :

Yapı işlerinde kullanılmak üzere piyasaya arz edilmiş yapı malzemelerinin, kullanım amacına uygun olması zorunludur. Bu nedenle bu malzemelerin kullanıldıkları, monte edildikleri, uygulandıkları veya tesis edildikleri yapı işlerinin, gerektiği gibi tasarlanması, inşa edilmesi ve temel gereklere ilişkin yönetmelik ve şartnamelere tabii olması gerekir. İlgili yönetmelikte öngörülen temel gerekler alanındaki yapı mevzuatının öngördüğü şartlar ile malzemenin CE ve G işareti ile verilen performans kriterlerinin örtüşmesi ve buna göre seçilen malzemenin yapı işinde kullanılabilmesi gerekir. Yani malzemenin üzerinde CE ve G işareti olması, ilgili yapı işinde kullanılması için yeterli koşul değildir. Tasarımla malzemenin performansı örtüşmelidir.

Şantiyede Yapı Malzemeleri Denetimi:

Mülga Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Yapı İşleri Genel Müdürlüğünün 13 Mayıs 2010 tarih 2010 / 8 sayılı genelgesine göre yapının kontrolünden sorumlu birim tarafından yapıda kullanılan malzemelere ilişkin olarak kontrol formu (Ek-2) doldurularak bir nüshası ekleriyle birlikte yapı kullanma ruhsatı vermeye yetkili idareye teslim edilir. Diğer bir nüshası kontrolden sorumlu birim tarafından ekleriyle birlikte 10 (on) yıl muhafaza edilir.

Üretici(İmalatçı) ve Dağıtıcıların Yapı Malzemeleri Denetçilerine Karşı Sorumlulukları:

-Üretici veya dağıtıcı denetim elemanına uygun bir çalışma ortamı sağlar.

-Uygun çalışma ortamı bulunamazsa ilgili teknik dosya ve dökümanları denetim elemanının çalışma yerine getirerek teslim eder. Denetim elemanının talep ettiği tüm dökümanları gizli de olsa denetim elemanına sunar.

-Üretici ve dağıtıcının ilgili teknik düzenleme ve şartnamede belirtilen tüm belgeleri; belirtilen süre, belirtilmemişse ilgili tüm belgeleri 10 (On) yıl süre ile muhafaza eder ve istenilmesi halinde ibraz eder.

-Dağıtıcı ve satıcıdan numune alınması halinde, numunenin bedeli imalatçı tarafından karşılanır.

Teknik Dosya:

Üretici CE işareti almak istediği ürün için (yada piyasaya arz etmek istediği ürün için) bir teknik dosya hazırlamalıdır. Bu dosyanın içinde şunlar bulunmalıdır:

- Ürüne ait genel tanımlama,

-Tasarıma ait çizimler, ürünlerin /üretim prosedürüne ilişkin bilgiler,

-Ürüne ait teknik şartnamelerin listesi ve/veya ilgili direktif şartname listesi,

-Ürünün ilgili direktifte öngörülen temel gerekleri karşılması için gerekli kalite faktör değerleri,

-Ürünün test belge ve raporları, muayeneler,

-Başlangıç Tip Deneyi sonuçları, raporları, (Onaylanmış kuruluş tarafından verilmiş olmalı)

-Varsa kalite güvence sistem belgesi ve/veya fabrika üretim kontrol dökümantasyonu (kalite kontrol planı ,laboratuvar ekipman listesi, üretim yeri akış şeması ,paketleme ve depolama durumu ,deney metot listesi ,ürün izlenebilirliğinin tanımı),

-AT Uygunluk Belgesi,

-AT Uygunluk Beyanı.

NOT:Ürün hangi ülkede piyasaya arz ediliyorsa teknik dosyanın içerisindeki bilgiler o ülkenin resmi diliyle hazırlanmalıdır.

AT Uygunluk Belgesi: Onaylanmış veya Uygunluk Değerlendirme kuruluşu tarafından verilir.

AT Uygunluk Belgesi veya G Uygunluk Belgesi özellikle aşağıdaki hususları içermeli.

- Belgelendirme Kuruluşunun adı ve adresi,
- Üreticinin veya topluluk içindeki kuruluş temsilcisinin adı ve adresi,
- Ürünün tanımı (tarifi) (cins,tip, sınıf, kullanım....vb. tanımlar)
- Ürünün uyacağı hükümler,
- Ürünün kullanımında uygulanabilir özel şartlar
- Belge numarası,
- Uygulanabildiğinde, belgenin geçerlilik süresi ve şartları,
- Belgeyi imzalamakla görevlendirilmiş olan kişinin adı ve pozisyonu,

AT Uygunluk Beyanı veya G Uygunluk Beyanı:

Uygunluk Beyanı üreticinin kendisi tarafından düzenlenir ve üreticinin, ürünü ile ilgili olan direktif gereklerine uygun üretim yaptığının bir beyanıdır.

AT Uygunluk Beyanı Örneği

AT UYGUNLUK BEYANI

.....(İmalatçının adı)
.....(adres)

Aşağıda adı, tipi veya modeli ile seri numaraları verilen ürünün/ ürünlerin belirtilen standartlara (veya dökümanlara) uygun olarak
(direktifin/direktiflerin numarası) sayılı direktifin/direktiflerin gereklerini karşılayacak şekilde ürettiğimizi beyan ederiz.

Ürünün/Ürünlerin

Adı, Tipi / Modeli, Seri No

İlgili Standartlar

İlgili Dökümanlar

Tarih ve yer

Yetkili Kişinin İmzası ve Kaşe

T.C.
MALATYA VALİLİĞİ
ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK İL MÜDÜRLÜĞÜ

**YAPI MALZEMELERİNDE UYGUNLUK
İŞARETLEMESİ**

CE

G